

edilmesi, yüce Allah’ın insanlığa en büyük lütflerindandır. Âyette ifade buyurulduğu üzere يَتَفَكَّرُونَ iyi düşün en kimseler için bundan çıkarılacak önemli dersler vardır. Kâinatın temeli sevgi üzerine kuruludur. Sevgi, aile mutluluğunu besleyen ana kaynaktır. Bu kaynağın tıkanması durumunda aile saadeti de tehlikeye girer. Nitekim Rabbimiz de evlilik hayatının gerekli şartlarından olan sevgiyi, kalplerin kaynaşmasına vesile kılmaktadır. Zira Kur’an’da belirtildiği gibi kalplerin kaynaşması ancak Allah’ın dilemesiyle olur. Eşlerin davranışları kalplerin kaynaşması için bir vasıta olmalıdır. Bunu başarabilen eşler, ruh ve beden sağlığı açısından da şanslıdırlar. Sürekli didişme içinde olan eşler ise bu ön şartı yerine getirmediklerinden aralarındaki muhabbet azalmaya, kalp birlikteliği kaybolmaya başlar, boşanarak aile hayatını yıkmasalar dahi psikolojik sıkıntılara maruz kalıp sağlıklarını kaybedebilirler. Bu nedenle eşler birbirlerine verdikleri değer, sevgi ve saygıyla mutluluk ağacını dikmeli, çocuklar da bu mutluluğun meyveleri olmalıdır. Mutlu olmayan eşler, mutlu çocuklar yetiştiremezler. Aileyi oluşturanlar, iki farklı ailede hayatı yaşamış iki farklı kişilik iken, aile oluşturmanın gereği olarak bir teknede yoğrulmuşlardır. Eşlerin uyumlu olmaları, her konuda aynı fikirde olmaları sonucunu doğurmadığı gibi, her konuda aynı fikirde olmak da uyumlu bir hayatın tek sebebi değildir. Evlilikte de uyum şartı olan “bir ortak görüş, düşünüş, zevk ve değerlendirme alanı” vardır. Genel kabul gören konular dışında yoruma, tercihe ait konularda farklı görüşler hayata renk katar, değişiklik ve zenginlik getirir. Eşler arasında tartişma olabilir. Tartişmanın amacı üstün çıkmak değil, en doğru ve en makul olanı gerçekleştirmektir. Eşler arasında baskı değil ikna, çatışma değil uzlaşma, nefret değil sevgi, saldırı değil iletişim olmalıdır. Evlilik sevgiye açılan en geniş ve en ağır kapıdır. Sevgi, birbirini seven insanların eksik ve kusurlarını hissetmemesidir. Bu itibarla eşler birbirine hem dost, hem arkadaş, hem de sırdaş olmalıdır. Seven insanlar birbirlerine seni seviyorum demekten çekinmemeli, sevgide cömert, nefrette cimri olmalıdır. Sevgi ve saygı ile kurulan bu kutsal ocağın tütmesi için her türlü fedakârlıktan kaçınmamalı, birbirlerinin eksik ve kusurlarını değil iyi ve güzel yanlarını ön plana çıkarmalı, hayatı hümet ve şefkat ekseninde paylaşmalıdır. Unutmayalım ki, sevgi ve anlayış eksikliğinden geçimsizlik, geçimsizlikten ise kötü muamele ve şiddet doğabilmektedir. Özellikle evliliklerini sağlam temeller üzerine kuramamış veya evliliğin devamlılığı için ön şartları yerine getirememiş eşler arasındaki geçimsizlik, boşanmalara yol açmakta, çocuklar üzerinde de onarılmaz vasıfta menfi tesirler meydana getirmektedir. Dr. Ömer MENEKŞE

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)